

TÖREDÉK

ÉS láttam a hét törzsnek népét
mint négy égtáj felől összeverbuvált
lusta földi sereget
ahogy kis sejtekbe tömörülve
külön tüzeknél topogva
sütögette mindenki a magáét
irigyen bámulva idegen
edények tarisznyák fenekére
kevéske zsoldjuk
nyakukba akasztott bőrsztyűőben
(*szívközelben* így mondogatták
olyankor hamis fény csillant
mélyen ülő sötét szemeikben)
hajuk zsíros ruhájuk pecsétes volt
ám érdemeiket fényesre
suvickolt nemesfémek hirdették
mellényük gombsora mentén

ÉS láttam a múlt felkent prófétáit
akik magukra húzták régi
elhasznált bőruket
ám orrlyukaik félrecsúsztak
a könyök és a térd ráncosan lógott
mint a kinyúlt harisnyaszárak
igehirdetéskor a szájsarok
s a járom mentén
szétszakadoztak az arcok
s ti kik tanúi lesztek mindezeknek
félelemtől reszketve összébb
húzódtatok néhányotok pedig
combját verdesve hahotázott
mikor kinyilatkoztatták
hogy *bizony hátra van előre*
mert egyik-másik próféta
nagy igyekezetében fordítva
bújt néhai kezeslábasába
s hogy meg ne fulladjon
egykor sokat túrt koszos tarkóján
kellett a híveknek szájjugot hasítani

31

ÉS láttam egy égi tüneményt is
emberformát de nem közülünk valót
széles vállát ragyogó palástként
takarták sugaras tollú szárnyak
villámló kardja kénes füstöt kaszabolt
így vonult végig a szétnyíló
tömegben ringó medveháton
és voltak kik megértették ekkor
hogy a vágyak leküzdhetők
s megszelídíthetők a gondok
hogy nincs megátkozottság
csak gyávaság és lustaság van
mi szigorú szakértők
és hájas hivatalnokok
képében kísérti meg a lelket